

**[Jensen (Aale).]**

Køb af Jord, og det kommer vi til under den næste Sag paa Dagsordenen.

**Rytter:** Den højtærede Minister udtalte, at de Regler, der er indsat i Lovforslaget, er absolut nødvendige for Statens Skyld. Hvis han ikke kan gaa med til at forandre dem, maa vi i Udvalget diskutere, hvad der er absolut nødvendigt; der er her to Hensyn, der staar overfor hinanden. Naar man har det samme Formaal, som Ministeren udtrykte saaledes: at hjælpe dem, der falder ind under Loven, skulde man ogsaa synes, at vi maatte kunne naa til en vis Enighed. Men vi er jo fra begge Sider enige om, at kan vi ikke faa Lovforslaget gennemført i ændret Skikkelse, maa vi se at faa dette Lovforslag gennemført. Derfor tror jeg ikke, der er Grund til at være bange for en Udvalgsbehandling.

Den ærede Ordfører for de Konservative vil jeg spørge: Hvad er det for en Bestemmelse i Lovforslaget, det ærede Medlem sigter til, naar han fremsætter det Postulat, at Realkreditten vil blive ødelagt? Det er den Slags Argumenter, som let finder Anklang ude omkring i Landet, og derfor er det rimeligt, at det ærede Medlem, naar jeg spørger, hvilken Bestemmelse han sigter til med dette Postulat, viser mig den Tjeneste at nævne mig den paagældende Paragraf. Det er saa vanskeligt at tilbagevise en abstrakt Udtalelse; lad os faa det konkrete.

For det andet spørger jeg det ærede Medlem: Hvad er det, det ærede Medlem vil? Kan vi ikke faa at vide, hvilke Ændringer det ærede Medlem ønsker stillet, for at Lovforslaget kan vedtages? Hvad svarer saa det ærede Medlem? Han siger: Hvad er det egentlig, det ærede Medlem — nemlig jeg — ønsker? Dertil maa jeg rigtignok sige, at det forekommer mig, at jeg ganske utvetydigt i min første Tale udtalte, hvad vi vilde. Jeg udtalte, at med Hensyn til Administrationen var vi ikke tilfredse med Bestemmelserne, som de er foreslaaet, men da de er vedtaget med tre Partiernes Stemmer, var der ikke noget at gøre ved det. Jeg udtalte med Hensyn til Ejendomsskyldværdien og Kautionen, at vi gerne vilde have Bestemmelserne derom ændret, hvis det lod sig gøre. Jeg udtalte med Hensyn til Brugernes, de 30 pCt. og Dispensationsretten for Ministeren, at det vilde vi gerne have gennemført. Det er de Punkter, vi ønsker ændret, hvis det kan lade sig gøre. Hvad er det da, de Konservative kæmper for? Det ærede Med-

lem siger, at de kæmper for at begrænse Statens Risiko. Saa spurgte jeg det ærede Medlem: Hvorledes kan det ærede Medlem da forsvare at ville have, at Lovforslaget ogsaa skal gælde Brugernes; thi det er dog ikke nogen Begrænsning af Statens Risiko. Hvorledes kan det ærede Medlem forsvare at ville gaa op over 30 pCt.?, thi det er dog heller ikke nogen Begrænsning af Statens Risiko; ogsaa der bliver Statens Risiko betydeligt større. Og endelig: Hvordan kan det ærede Medlem forsvare at kræve, at Landbrugsministeren skal have Dispensationsret? Det er ikke nogen Begrænsning af Statens Risiko; derved bliver den større. Altsaa: paa de tre Punkter, som de Konservative har ønsket ændret, tilsigter Ændringerne ikke en Begrænsning af Statens Risiko, men tværtimod en Udvidelse. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet. Jeg ved ikke, om det er af min Argumentation eller af den Vildfarelse, som han har været inde i, at han tager saa meget fejl. Faktum er, at der paa de tre Punkter er Tale om Udvidelser. Jeg forstaar derfor ikke det ærede Medlem og vil stadig spørge det ærede Medlem — foruden om Realkreditten —: Hvad er det, det ærede Medlem ønsker?

**S. Rasmussen:** Jeg skal med Hensyn til Realkreditten sige — det gjorde jeg for Resten allerede i mit første Indlæg —, at jeg tror, at den foreslaaede Akkordordning, som Landbruget ikke før har været inde paa, men som man nu etablerer ved denne ganske særegne Lovgivning — som ogsaa den højtærede Landbrugsminister selv kaldte det —, meget let kan komme til at faa Indflydelse paa hele Landbrugets Kredit.

Den ærede Ordfører for Venstre spurgte, hvad det er vi vil. Det har jeg udtrykkelig erklæret, og det ærede Medlem ved ogsaa udmærket godt, hvad mit Parti i det andet høje Ting vil. Men jeg spørger: Vil man fra Venstres Side foruden de Betyggelser, som nu er indsat, f. Eks. gaa med til at paalægge Kommunalbestyrelserne — saaledes som jeg før berørte det — et økonomisk Ansvar, naar de skal give denne Erklæring? Hvis man ikke vil det, ja, saa forstaar jeg ikke, at man har stemt for Lovforslaget ovre i Folketinget og nu gør disse Indvendinger her. Nu hører jeg nok den højtærede Landbrugsminister sige: Ja, men dem kan vi slet ikke tage imod. Saa ved jeg ikke, hvad Følgen af det hele skal blive. Jeg har tydeligt udtalt, at saaledes som Lovforslaget foreligger, kan vi ikke